

[18. 5.]

BIJLAGE II DER MEMORIE VAN TOELICHTING.

AFSCHRIFT.

N°. 292.

AMSTERDAM, 11 Mei 1886.

1°. In het adres der suikerraffinadeurs aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, dd. 11 December 1885, komt onder andere de mededeeling voor, dat sedert een drietal maanden de gemiddelde polarisatiën der door de Rijkslaboratoria onderzochte suikers belangrijk hooger waren geworden. Blijkens nader verstrekte toelichting wordt hiermede bedoeld dat, terwijl in den eersten tijd na het in werking komen der wet van 20 Juli 1884 (*Staatsblad* n°. 147), de Rijkstitrages gemiddeld belangrijk lager waren dan de handelstitrages, hierin later verandering is gekomen, zoodat de eerste sedert Augustus jl. nagenoeg met de laatste overeenstemden.

Ten einde de Kamer hieromtrent te kunnen inlichten, heeft Uwe Excellentie aan de adressanten overlegging gevraagd van de biljetten, door handelstitreurs afgegeven voor de partijen suiker, gedurende elk der genoemde tijdvakken in hunne raffinaderijen ingeslagen. Bij schrijven van 18 Februari jl. is daaraan door hen voldaan voor zoveel betreft de gedurende die tijdvakken ingeslagen partijen beetwortelsuiker, onder opmerking dat zij tot overlegging van titragebiljetten voor de koloniale suiker niet in staat zijn, dewijl de handel in zoodanige suiker hier te lande niet op analyse geschiedt.

Bij brief van 6 Maart jl. n°. 71 heeft Uwe Excellentie alstoen de ontvangen bescheiden in mijne handen gelieven te stellen, met opdracht, te onderzoeken wat er is van de door adressanten beweerde verandering in de verhouding tusschen de ambtelijke en de handelstitrages gedurende de beide bedoelde tijdvakken.

De door Uwe Excellentie gestelde vraag laat zich voor de behandeling gevoegelijk in tweeën splitsen.

Zijn de feiten, waarop de adressanten wijzen, juist? Zoo ja, wat is daarvan de oorzaak?

2°. Alvorens tot de beantwoording van deze vragen over te gaan, is het noodig op te merken, dat hetgeen door de adressanten onder »Rijkstitrages» wordt verstaan, niet samenvalt met de gehalten, bedoeld in art. 1 der wet van 20 Juli 1884 (*Staatsblad* n°. 147).

Het is bekend dat deze wettelijke gehalten verkregen worden door op de wijze, bij Koninklijk besluit van 25 Juli 1884 (*Staatsblad* n°. 184) voorgeschreven, van de suikermoesters de polarisatie-, de glucose- en de aschpercenten te bepalen, en vervolgens de eerste (de polarisatie-percenten) te verminderen met 2 maal de glucose- en met 4 maal de aschpercenten.

Daar nu het bestuur der belastingen niet alleen het aldus berekende gehalte, maar ook de analytische gegevens, namelijk de in de Rijkslaboratoria gevonden polarisatie-, glucose- en aschpercenten aan de belanghebbenden mededeelt, zijn deze in de gelegenheid om uit die gegevens

een gehalte af te leiden met toepassing van de in den handel gebruikelijke coëfficiënten voor den aftrek wegens de glucose en de asch, welke, zooals bekend is, niet met de wettelijke overeenstemmen.

Het zijn gehalten, op deze laatstgenoemde wijs berekend, welke de raffinadeurs met den naam van Rijkstitrages bestempelen en vergelijken met de handelstitrages, dat is met de gehalten uit de analyses der handelstitreurs met behulp derzelfde coëfficiënten afgeleid.

De handelstitrages zijn in den regel gemiddelde gehalten, saamgesteld uit de analyses van twee titreurs, die beiden een monster van dezelfde partij suiker onderzocht hebben. Wanneer hunne uitkomsten echter meer dan 0,5 percent uiteenloopen, heeft er departage plaats, dat is de suiker wordt door een derden titreur onderzocht en diens bevinding met de naastbij komende van de twee eerste analyses tot een gemiddelde gecombineerd.

3°. Als bewijs van de feiten, door adressanten aangevoerd, is door hen aan Uwe Excellentie overgelegd de in afschrift hierbij gevoegde tabel (bijlage A), waarin voor elke raffinaderij wordt aangegeven hoeveel malen in de beide bedoelde tijdvakken, tusschen de handels- en de Rijkstitrages verschillen van 0 tot 0,10, van 0,11 tot 0,20, van 0,21 tot 0,30 enz. percenten zijn voorgekomen.

Bij het overzien van deze tabel valt onmiddellijk in het oog, dat de Rijkstitrages algemeen lager waren dan die van den handel, zoodat de gevallen, waarin het omgekeerde plaats vond, tot de uitzonderingen behooren. Toch is er reeds uit dit oogpunt een verschil tusschen de twee tijdvakken op te merken. Terwijl bijv. het percentisch aantal der gevallen, waarin de regel zich openbaart, gedurende het eerste tijdvak bij SPARKER EN TETTERODE bijna 99 bedraagt, bereikt het in de tweede periode niet meer dan ruim 92. Voor de overige fabrieken zijn deze cijfers ten deele nog sprekender:

	Iste tijdvak.	2de tijdvak.
Hollandsche suikerraffinaderij	98	93
Rotterdamsche	97	94
Amstel-	98	92
Wester-	97	81

Duidelijker en zekerder blijkt dit onderscheid tusschen de beide bedoelde perioden echter, wanneer niet slechts het aantal gevallen, waarin verschil tusschen de zoogenaamde Rijks- en de handelstitrages voorkwam, in rekening wordt gebracht, maar ook op het numeriek bedrag dier verschillen gelet wordt.

De tabel der raffinadeurs doet zien, dat van de verschillen in minder die van 0 tot 1,0 à 1,2 percent verreweg het meest voorkomen. Immers maken zij van bijna $\frac{2}{3}$ tot ruim $\frac{4}{5}$ van het geheele aantal uit. Splitst men nu deze verschillen in twee afdeelingen, de eene, de hoogere (bijv. van 0,61 tot 1,20 percent), de andere, de lagere omvattende, dan geeft het volgende staatje aan, bij hoeveel percent van het geheele aantal titrages die lagere en die hoogere verschillen gedurende de beide perioden zijn voorgekomen.

Aan

Zijne Excellentie des Minister van Financiën.

Nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker.

	Eerste periode.		Tweede periode.	
	Gehalteverschillen van:		Gehalteverschillen van:	
	Minder dan 0,61 pct.	0,61—1,20 pct.	Minder dan 0,61 pct.	0,61—1,20 pct.
SPAKLER EN TETTERODE	21,7	61,7	61,5	26,2
Hollandsche suikerraffinaderij	20,9	54,4	44,2	35,7
Rotterdamsche suikerraffinaderij	13,7	48,9	22,2	44,4
Amstel-suikerraffinaderij	24,8	56,6	50,2	32,1
Wester-suikerraffinaderij	25,3	56,7	51,6	27,2

Hieruit blijkt dat de grootere verschillen in de eerste periode de overhand hadden, in de tweede daarentegen de kleinere.

4°. De verhouding tusschen de Rijks- en de handels-titragcs is dus sedert de invoering der wet gewijzigd; dit valt niet te loochenen. Maar welke is de oorzaak dier wijziging, en allereerst, wat denken daarvan de raffinadeurs?

De voorstelling, die zij van de zaak geven, kan aldus worden veraanschouwelijkt. Ook blijkens hun brief van 18 Februari jl. aan Uwe Excellentie staat bij hen als be-
wezen voorop, dat de analyses der handelstriteurs de alleen juiste zijn. Mitsdien denken zij zich de opvolgende handels-titragcs der 17 maanden, waarover het onderzoek loopt, als uitmakende ééne doorlopende rechte lijn en laten da-
rnevens of daaronder de lijn der overeenkomstige Rijks-titragcs zich voortbewegen. Gedurende het eerste tijdvak blijft de afstand tusschen deze lijnen — die het bedrag voorstelt 't welk de Rijkstitragcs dooreengenomen lager zijn dan die van den handel — nagenoeg dezelfde. Maar op een zeker tijdstip zou zich de lijn der Rijkstitragcs plotseling en op eene in het oog loopende wijze naar die handels-titragcs ombuigen, zoodat de afstand tusschen beide aan-
merkelijk kleiner wordt.

Raadpleegt men de adressen der raffinadeurs omtrent de mogelijke oorzaken van dien gewijzigden loop van de lijn der Rijkstitragcs, dan vindt men daarin slechts gewag ge-
maakt van »toeval" en van »grilligheden der polarisatiën". Maar zoodanige opvatting wordt al dadelijk weersproken door hun eigen voorstelling van het verschijnsel. Immers volgens henzelfen heeft men niet te doen met onzeker-
heden of onregelmatige schommelingen, maar met eene wijziging in een tot dusver regelmatig verloop van zaken op een bepaald tijdstip zich openbarend en twee wezenlijk
verschillende perioden van elkaar scheidend. Kennelijk kan hierbij niet worden gedacht aan verschijnselen als die waarin men, onbekend met hunne ware oorzaak, de werking van het »toeval" en »grilligheden" pleegt te zien. Daarbij komt
nog, dat soortgelijke onderstellingen ten eenenmale in strijd zijn met het wezen zelf van het saccharimetrisch onder-
zoek. Immers bestaat dit uitsluitend in het wegen en meten van zekere grootheden, die door nauwkeurig omschreven
manipulaties uit een gegeven suikermonster worden ver-
kregen. Hierbij staan de uitvoerders van het onderzoek
natuurlijk bloot aan die soort van onzekerheden, welke uit de onvermijdelijke onvolmaaktheid van werktuigen en
hunne gebruikers voortvloeien. Maar vooreerst zijn deze
onzekerheden in de Rijkslaboratoria door de daár beschik-
bare middelen stellig tot het bereikbaar minimum gere-
duceerd. In de tweede plaats verdwijnen zij — door onder-
linge compensatie — geheel in de middelbare uitkomsten,
wanneer de bepalingen, gelijk in de Rijkslaboratoria, steeds
naar hetzelfde stelsel verricht worden. Derhalve kan wijzi-
ging van die uitkomsten in dezen of genen zin slechts het

gevolg zijn van een bepaald opzet bij den onderzoeker, dat in dezen met den ambtsecd onbestaanbaar zou zijn.

Indien ik meen met eenigen nadruk hierop te moeten wijzen, dan is dit vooral omdat dit objectieve karakter van het saccharimetrisch onderzoek ook aan anderen dan de raffinadeurs niet helder voor den geest schijnt te staan, getuige hetgeen eenigen tijd geleden in de Tweede Kamer is gesproken over het min wenschelijke dat de scheikundige adviseur van het bestuur der belastingen tevens voorzitter der commissie van hooger beroep voor de suikergehalten is.

Bij gissingen als die, welke de raffinadeurs niet ge-
schroomd hebben te viten, als zou namelijk tijdens de
invoering der wet aan de ambtenaren, belast met het
suikeronderzoek, een wenk tot het betrachten van zekere
mildheid zijn gegeven, welke in Augustus jl. zou zijn terug-
genomen, sta ik liever niet stil. Ik benoef Uwer Excellentie
wel niet te verzekeren, dat van zoodanige pressie schijn
noch schaduw aanwezig is geweest, en evenmin zal het
noodig zijn te verklaren, dat noch de adviseur, noch de
voorzitter of de leden der commissie van scheikundigen in
die functiën zouden zijn gebleven, wanneer er eenig teeken
had bestaan, dat van hen of van het vorig personeel iets
anders werd verwacht dan eene zooveel mogelijk juiste
uitvoering der wet.

5°. Thans, nadat is gebleken dat de adressanten tot op zekere hoogte recht hebben, wat de feiten betreft, maar van deze eene willekeurige en onbestaanbare voor-
stelling geven, zal worden medegedeeld wat dezerzijds tot verbetering der zaak kan worden bijgebracht.

Hiertoe moet het verschil, 't welk gedurende de eerste periode tusschen de zoogenaamde Rijks- en de handels-titragcs heeft bestaan, goed worden onderscheiden van de sedert Augustus 1885 opgetreden wijziging daarin. Het is deze wijziging, waarvan de oorzaak moet gezocht worden, maar daartoe is de kennis onmisbaar van datgene waarvan het eerstgenoemde verschil het gevolg was. Daar de beide titragcs op dezelfde wijze zijn berekend, kan de reden van het verschil alleen worden gezocht bij de analytische ge-
gevens, waaronder de polarisatiepercenten de eerste en voornaamste plaats bekleeden. De werktuigen nu, waarvan de administratie zich tot bepaling van die percenten bedient, zijn naar een ander stelsel ingericht dan die, welke ge-
woonlijk door de handelstitreurs gebruikt worden. Daar de wet de invoering van het Fransche stelsel van saccha-
rimetrie bedoelde, heeft de administratie dezelfde soort van polarisatie-werktuigen aangenomen als in gebruik zijn bij het bestuur der belastingen in Frankrijk. Hetzelfde geldt voor de commissie van scheikundigen, wier polarisatie-
werktuigen geheel overeenstemmen met die der Rijks-laboratoria. Door de handelstitreurs worden daarentegen in den regel werktuigen volgens andere stelsels gebruikt, welke voor een zelfde suiker eene hoogere polarisatie
aangeven. Dat de Rijksanalyses, berekend naar de wijze der handelstitragcs, in den regel beneden de handelstitragcs zouden blijven, was derhalve reeds bij de invoering der wet te voorzien, en zelfs strookt het gemiddelde bedrag van dat verschil, zooals het nu uit de opgaven der raffinadeurs blijkt, vrij wel met hetgeen daaromtrent was te verwachten. Immers bedraagt de bovenbedoelde afwijking tusschen het Fransche stelsel en de andere bij den handel gebruikelijke 0,7 à 1 ten honderd van de polarisatie-percenten, en staan dus
bijv. 92,5 polarisatie-percenten volgens de werktuigen der administratie gelijk met: $92,5 + \frac{92,5 \times 0,7}{100}$ à $92,5 + \frac{92,5 \times 1}{100}$
= 93,15 à 93,43 polarisatie-percenten volgens den handel. Dit geeft alzoo voor de bevinding des Rijkslaboratoria ten aanzien van dergelijke suiker een verschil in minder van 0,65 à 0,93 percent. Nu bedragen de gemiddelde verschil-
len gedurende het eerste tijdvak tusschen de handels- en de Rijkstitragcs:

VOOR SPAKLER EN TETTERODE	0,83
> de Hollandsche suikerraffinaderij	0,91
> > Rotterdamsche >	1,11
> > Amstel- >	0,84
> > Wester- >	0,84

of gemiddeld 0,91 percent.

Neemt men daarbij in aanmerking dat de groote meerderheid der suikers, waarover het onderzoek loopt, van 90 tot 95 percent polariseerden, dan blijkt dat de gedurende het eerste tijdvak bestaande verhouding tusschen de Rijks- en de handelstitrages eene voldoende verklaring vindt in het verschil der van weerszijden gebruikte polarisatie-apparaten.

6°. Thans blijft over het onderzoek naar de oorzaak van de in het tweede tijdperk voorgekomen wijziging dier verhouding.

Daartoe roep ik de aandacht van Uwe Excellentie in voor de hierbij overlegde tabel (bijlage B), die het verschijnsel, dat in onderzoek is, verder in bijzonderheden ontleedt dan tabel A en de verder hierboven gegeven cijfers. Zij geeft namelijk voor elke raffinaderij afzonderlijk het gemiddelde bedrag aan van de verschillen, die zich in elke der 17 maanden sedert de invoering der wet tot 1 Januari 11. tusschen de wederzijdsche titrages hebben geopenbaard. Hierdoor kan de wijziging, welke die verschillen hebben ondergaan, van maand tot maand geleidelijk worden gevolgd.

Bij inzage van deze tabel komt eene gewichtige bijzonderheid aan den dag, die in de vroegere overzichten, waarbij de 17 maanden slechts in twee tijdvakken waren verdeeld, verborgen bleef. Zij is deze: dat de tot dusver slechts in het algemeen geconstateerde wijziging bij de verschillende raffinaderijen niet op hetzelfde tijdstip en niet met gelijke intensiteit optreedt. Voor de Westersuiker-raffinaderij begint zij het vroegst (Augustus 1885) en daalt het verschil ook het sterkst, namelijk tot 0.38 percent.

Bij SPAKLER EN TETTERODE openbaarde zich de wijziging eerst in September, de Hollandsche en de Amstelsuiker-raffinaderij ondervonden haar eerst in October, de eerste in weinig sterke mate, terwijl de Rotterdamsche er niet vóór December iets van bespeurde en dan nog slechts even zwak als de Hollandsche. Er bestaat derhalve geenszins zooals de adressanten beweren, één keerpunt voor alle fabrieken, maar voor elke fabriek een afzonderlijk keerpunt, dat scheiding maakt tusschen twee perioden, de eerste van grooter, de andere van kleiner verschillen. Dat keerpunt vertoont zich op verschillende tijden en de wijziging in de verhouding is voor nagenoeg elke fabriek eene andere. Deze feiten zijn niet te rijmen met de onderstelling dat in de Rijkslaboratoria iets zou zijn voorgekomen 't welk verhooging van de gehalte-bepalingen heeft teweeggebracht. Immers, ware dit laatste het geval, dan zoude niet anders zijn te verwachten dan dat de verhooging voor alle fabrieken te gelijker tijd en tot hetzelfde bedrag merkbaar werd. Oorzaken in de Rijkslaboratoria, die den loop van het verschijnsel, zooals die uit de tabel spreekt, zouden kunnen verklaren, zijn redelijker wijze niet uit te denken. Met andere woorden, om het verschijnsel dat in onderzoek is met juistheid te teekenen, moet de voorstelling, die de raffinadeurs zich daarvan vormen (vg. onderdeel 4), worden omgekeerd. Niet de lijn der handelstitrages, maar die der zoogenaamde Rijks- en de handelstitrages loopt ongedeeld en in dezelfde richting voort, terwijl de lijn der handelstitrages, na tot aan het begin van het tweede tijdvak met de andere parallel te hebben geloopt, zich op verschillende punten in even zooveel takken splitst als er raffinaderijen zijn, welke takken zich, de een na den ander, tot de lijn der Rijks- en de handelstitrages ombuigen en haar naderen tot op een afstand, die voor elke raffinaderij verschillend is.

7°. Op grond van het hiervoren aangevoerde acht ik mij gerechtigd om de stellige overtuiging uit te spreken, dat de oorzaak der wijziging van de verhouding tusschen de ambtelijke en de handelstitrages niet ligt bij de Rijkslaboratoria, maar uitsluitend is te zoeken bij de handelstitrages, derhalve op een gebied 't welk aan mijne ambtsverrichtingen vreemd is.

Uwe Excellentie zal mij dus ten goede houden dat ik mijne onderzoekingen niet tot dit gebied uitstrek, maar mij ten deze bepaal tot enkele opmerkingen en mededeelingen nopens de vraag, die mijns inziens geheel deze zaak beheerscht, namelijk: of de handelstitrages inderdaad zooveel aanspraak mogen maken op zekerheid en bestendigheid als de raffinadeurs beweren.

8. De raffinadeurs geven zeer hoog op van de overeenstemming der analyses van de handelstitreurs. Zij beweren bij hun hiervoren reeds aangehaalden brief aan Uwe Excellentie dd. 18 Februari niet alleen dat tusschen die titreurs onderling veel minder verschillen boven de 0,5 pct. voorkomen dan tusschen hen (de handelstitreurs) en de Rijkslaboratoria, maar zelfs dat bij de eersten slechts één zoodanig verschil voorkomt tegen circa tien tusschen de handels-gemiddelden en de Rijks- en de handelstitrages. Wat hiervan is moge uit het volgende tafeltje blijken, 't welk aantoonde hoeveel maal voor elke raffinaderij op de 100 partijen suiker, tusschen de eerste handels-analysen een verschil van meer dan 0,5 pct. voorkwam, en dus départage noodig was (vgl. onderdeel 2):

SPAKLER EN TETTERODE	26,3
de Hollandsche suikerraffinaderij	26,1
de Rotterdamsche	10,3
de Amstel-	27,5
de Wester-	31,8
gemiddeld	24,4.

De overdrijving, waaraan de raffinadeurs zich schuldig maken, wordt hierdoor duidelijk openbaar. Immers gaven volgens deze cijfers gemiddeld elke honderd partijen suiker niet minder dan 24 maal tot départage aanleiding. En op even zooveel, zegge 100, partijen zouden dus tusschen de Rijks- en de handelstitrages gemiddeld omstreeks 10×24 , zegge 240 verschillen van meer dan 0,5 pct. moeten voorkomen!

9. Er is echter meer, en wel iets dat in opmerkelijk verband staat tot het verschijnsel dat men verklaard wenschte te zien. Onderzoekt men namelijk met behulp der overgelegde titragebiljetten hoeveel van de honderd suikeranalysen, verricht door de handelstitreurs gedurende het eerste en gedurende het tweede der bedoelde tijdvakken, onderling verschillen van meer dan 0,5 pct. hebben opgeleverd, dan geeft de volgende tabel de uitkomst:

	1ste tijdvak.	2de tijdvak
SPAKLER EN TETTERODE	23,9	47,0
de Hollandsche suikerraffinaderij	24,7	30,5
de Rotterdamsche	9,9	11,8
de Amstel-	27,5	27,6
de Wester-	27,8	41,6

Voor vier van de vijf raffinaderijen blijkt dus dat wijziging der verhouding tusschen de Rijks- en de handelstitrages samen te vallen met eene niet onbelangrijke, voor een van haar zelfs nagenoeg 100 pct. bedragende vermeerdering van de gevallen in welke de analyses der handelstitreurs onderling een verschil van meer dan 0,5 pct. opleverden. Waaraan dit is toe te schrijven, kunnen zij wellicht ophelderen. Zooveel is zeker dat de zaak zelf niet voor eene toenemende zekerheid en bestendigheid hunner analyses pleit.

10°. Het gemis aan overeenstemming tusschen de handelstitreurs onderling dagteekent niet van den laatsten tijd. Reeds in 1881 en wederom in 1883 zijn door de raffinadeurs zelve op uitgebreide schaal en met veel zorg onderzoekingen verricht, ten einde het bedrag der verschillen vast te stellen, die bij analyses van identische suikermonsters door verschillende titreurs in het binnen- en in het buitenland kunnen voorkomen. Veilig mag worden aangenomen, dat de suikerindustrie sedert dien tijd in toenemende mate de nadeelen van dien toestand heeft gevoeld en op pogingen is bedacht geweest om daarin verbetering aan te brengen. Een bewijs daarvan levert de in afschrift hierbij overgelegde brief (bijlage C), voor eenigen tijd door Nederlandsche raffinadeurs aan makelaars in suiker gezonden, en blijkens welken door hen reeds in Januari 1886 maatregelen waren genomen om tot meer gelijkheid in de uitkomsten der analyses van de handelstitreurs te geraken. Ofschoon het niet op mijn weg ligt, dit hier nader aan te wijzen, meen ik toch niet te mogen.

Nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker.

verzwijgen dat het gewenschte doel door die maatregelen, naar mijn oordeel, niet bereikt kan worden. De voormelde brief getuigt mijns inziens niet van een juist inzicht in de oorzaak der onderlinge afwijkingen van de handels-analysen en het beweren der raffinadeurs aangaande de uitsluitende juistheid dier analysen is met hunne eigen houding in dezen in strijd.

Ik meen hiermede aan de opdracht van Uwe Excellentie naar vermogen te hebben voldaan.

*De adviseur voor wis-, natuur- en
scheikundige zaken,*

(get.) J. W. GUNNING.

AFSCHRIFT.

BIJLAGE A VAN HET RAPPORT VAN DEN ADVISEUR.

OVERZICHT

der geleidelijke verschillen tusschen de Rijks-titrage en de gemiddelde handelstitrage van alle raffinaderijen. (*)

(*) Dit overzicht wijst voor elke raffinaderij het aantal verschillen aan, voorgekomen 1 Augustus 1884 — 31 Augustus 1885, en 1 September 1885 — 31 December 1885 (uitgedrukt in honderdsten van een percent).

Nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker.

Tijdvak 1 Augustus 1884—31 Augustus 1885.

Honderdste deelen van een percent.	Spakler en Tetterode.		Hollandsche suiker- raffinaderij.		Rotterdamsche suiker- raffinaderij.		Amstel- suiker- raffinaderij.		Wester- suiker- raffinaderij.	
	Lager.	Hooger.	Lager.	Hooger.	Lager.	Hooger.	Lager.	Hooger.	Lager.	Hooger.
0—10	5	5	7	1	4	5	6	4	7	4
11—20	7	1	15	2	5	3	12	3	12	2
21—30	14	»	16	»	8	»	16	2	24	2
31—40	14	»	20	1	9	2	30	2	21	1
41—50	23	»	28	1	18	»	42	1	28	»
51—60	60	»	30	1	24	»	69	»	47	1
61—70	58	»	46	»	23	»	60	1	43	1
71—80	72	»	45	»	40	»	73	»	61	»
81—90	56	»	71	1	40	1	89	1	62	1
91—100	64	»	45	»	54	1	79	1	55	1
101—110	54	»	56	»	44	»	53	»	52	»
111—120	45	1	38	1	42	»	45	»	39	»
121—130	20	»	38	»	44	»	47	»	31	»
131—140	24	»	31	»	33	»	25	»	18	1
141—150	20	»	21	»	20	1	15	»	10	»
151—160	12	»	9	»	13	»	14	»	9	1
161—170	5	»	11	»	15	»	6	»	5	»
171—180	3	»	7	»	11	»	3	»	5	»
181—190	»	»	2	»	7	»	4	»	1	»
191—200	»	»	4	»	6	»	1	»	2	»
201—210	»	»	»	»	1	»	»	»	1	»
211—220	2	»	1	»	3	»	1	»	1	»
221—230	»	»	1	»	1	»	»	»	1	»
231—240	»	»	2	»	1	»	»	»	»	»
241—250	»	»	»	»	1	»	»	»	»	»
251—260	»	»	1	»	3	»	»	»	»	»
261—270	»	»	»	»	3	»	»	»	»	»
291—300	»	»	»	»	1	»	»	»	»	»
301—310	»	»	»	»	3	»	»	»	»	»
321—330	»	»	»	»	1	»	»	»	»	»
351—360	»	»	»	»	2	»	»	»	»	»
381—390	»	»	»	»	1	»	»	»	»	»
411—420	»	»	»	»	»	1	»	»	»	»
441—450	»	»	»	»	1	»	»	»	»	»
621—630	»	»	»	»	1	»	»	»	»	»
	558	7	545	8	483	14	690	15	535	15

Nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker.

Tijdvak 1 September—31 December 1885.

Honderdste deelen van een percent.	Spakler en Tetterode.		Hollandsche suiker- raffinaderij.		Rotterdamsche suiker- raffinaderij.		Amstel- suiker- raffinaderij.		Wester- suiker- raffinaderij.	
	Lager.	Hooger.	Lager.	Hooger.	Lager.	Hooger.	Lager.	Hooger.	Lager.	Hooger.
0—10	1	2	6	1	3	2	8	7	18	15
11—20	6	2	18	1	5	1	15	4	20	5
21—30	6	»	6	3	6	»	23	2	14	8
31—40	11	1	7	»	7	»	20	»	20	2
41—50	6	»	10	1	4	4	20	2	22	5
51—60	10	»	10	1	9	1	22	1	18	2
61—70	4	»	11	»	10	»	23	»	22	2
71—80	5	»	10	»	14	1	19	»	12	1
81—90	4	»	10	1	12	»	8	»	10	»
91—100	1	»	6	»	15	»	9	»	9	»
101—110	1	»	5	»	7	»	4	»	3	»
111—120	2	»	4	»	10	»	6	1	3	1
121—130	1	»	3	»	9	»	4	»	3	»
131—140	2	»	5	»	5	»	3	»	»	»
141—150	»	»	»	1	5	»	8	»	1	»
151—160	»	»	2	»	5	»	1	»	1	»
161—170	»	»	1	»	5	»	1	»	»	»
171—180	»	»	1	»	1	»	1	»	»	»
181—190	»	»	»	»	4	»	»	»	»	»
191—200	»	»	1	»	2	»	»	»	»	»
201—210	»	»	1	»	1	»	»	»	»	»
211—220	»	»	1	»	2	»	2	»	»	»
221—230	»	»	1	»	»	»	»	»	»	»
241—250	»	»	»	»	1	»	»	»	»	»
261—270	»	»	»	»	1	»	1	»	»	»
271—280	»	»	1	»	»	»	»	»	»	»
301—310	»	»	»	»	1	»	»	»	»	»
	60	5	120	9	144	9	198	17	176	41

AFSCHRIFT.

BIJLAGE B VAN HET RAPPORT VAN DEN ADVISEUR.

GEMIDDELD BEDRAG van de verschillen in minus der Rijks-titrages
vergeleken met de handelstitrages, uitgedrukt in procenten.

	1884 Augustus.	September.	October.	November.	December.	1885 Januari.	Februari.	Maart.	April.	Mei.	Juni.	Juli.	Augustus.	September.	October.	November.	December.
Spakler en Tet- terode . . .	0,98	0,83	0,94	0,82	0,84	0,76	1,13	0,84	0,85	0,89	0,87	0,87	0,87	0,53	0,73	0,47	0,50
Hollandsche sui- kerraffinaderij .	0,91	0,94	0,88	0,68	0,83	0,70	1,08	0,98	1,07	0,99	1,03	0,88	0,83	0,84	0,64	0,57	0,66
Rotterdamsche suikerraffinaderij	0,96	1,21	1,39	1,17	1,01	1,24	1,14	1,20	0,99	0,88	1,18	0,94	0,94	0,95	1,05	0,91	0,68
Amstel-suiker- raffinaderij . .	0,82	0,87	0,86	0,84	0,83	0,63	0,90	0,80	1,00	0,93	0,90	0,89	0,76	0,92	0,58	0,47	0,45
Wester-suiker- raffinaderij . .	0,89	0,86	0,73	0,86	0,79	0,64	0,96	0,78	0,95	0,97	1,00	0,79	0,59	0,59	0,49	0,62	0,38

AFSCHRIJF.

BIJLAGE C VAN HET RAPPORT VAN DEN ADVISEUR.

Wij veroorloven ons U mede te deelen dat wij onlangs aan alle Nederlandsche titreurs, de drie Duitsche en Belgische départeurs, verscheidene toonaangevende Fransche scheikundigen en de chemici der »Beetroot sugar Association» in Engeland, opgaven hebben verzocht van de instrumenten en normaalgewichten, die door hen bij de polarisatie-bepalingen van suiker gebruikt worden.

Wij mochten van allen (met uitzondering van den heer LEONHARDI) de meest volledige opgaven ontvangen en daaruit bemerkten wij dat door enkelen een afwijkend normaalgewicht n. l. 16,35 gram voor het apparaat van LAURENT in plaats van 16,19 en door anderen een polarisatie-instrument werd gebruikt met name dat van WILD, hetwelk in de praktijk weinig meer voorkomt.

Daar nu eene uniforme wijze van polarisatie met het buitenland zeer wenschelijk is, hebben wij, om hier toe te geraken, besloten van af 18 Januari a. s. (*) onze inkoop van ruwe suiker op titrage slechts te doen onder bepaalde conditie, dat door de titreurs van beide partijen

en de eventueele départeurs geene andere apparaten gebruikt worden dan een der beide volgende:

1. dat van SOLEIL-VENTZKE-SCHEIBLER met een normaal gewicht van 26,048 gram (steeds in Duitschland in gebruik).
2. dat van LAURENT met een normaalgewicht van 16,20 gram (steeds in Frankrijk in gebruik).

Wij verzoeken beleefd hiervan den heeren verkoopers van beetwortelsuiker kennis te geven en dezen te verzoeken aan hunne chemici hiervan mededeeling te doen en zien wij dan, hetzij een schrijven van de verschillende scheikundigen te gemoet, waaruit blijkt dat de polarisatiën in het vervolg zoodanig door hen zullen worden bepaald, hetzij het bericht dat zij dit steeds op elk biljet zullen vermelden.

Mocht eventueel de thans gebruikt wordende Belgische départeur, die uitsluitend het instrument van WILD gebruikt, niet wenschen over te gaan tot de aanschaffing van een der genoemde instrumenten, zullen wij ons tot een ander wenden, wiens naam wij U dan later zullen opgeven.

(*) 1886.